

воистина, зашѡ ѡдинъ ѡ
Богъ, и нема другъ ѡсвѣнъ
нѣгѡ.

33 И да го ѡбъча нѣкой
со сичко то си сѣраце, и со
сичка та си мьсль, и со сич-
ка та си дшѡ, и со сичка
та си сила, и да ѡбъча и
блѣжнаго своего, като са-
магѡ сѣке, пѡвече ѡ това ѡ
сички те всесоженѣла и жѣр-
твѡ.

34 И като видѣ Исусъ, че
разбмнѡ ѡговори, рече мѡ:
не си далече ѡ царство то
Бжѣе. и никой вече не дер-
знѡ да го попыта.

35 И ѡговори Исусъ и го-
вореше, като оучеше внѣтре
въ цѣрква та: каквѡ дѡматъ
книжницѡ те зашѡ Хри-
стѡсъ ѡ снѡ Давидовъ;

36 Зашѡто тѡла Давидъ
говори дѡхомъ сватѡмъ:
рече Гдѣ на-Гѡспода моего,
сѣдѡ ѡдѣсна та ми стра-
на, докле да тѡримъ врази
те твой поднѡжѣе на-нозѣ
те си.

37 Тѡла прочее Давидъ го
говори Гѡспода: и ѡ гдѣ
мѡ ѡ снѡ; и много народъ
го слѡшаше со сладоеть.

38 И говореше имъ въ оу-
ченѣе то си: бардѣтесе ѡ
книжницѡ те, които искатъ
да хѡдатъ премѣнени, и да
ги поздравлѡватъ по па-
зарѣ те:

39 И ѡбъчатъ да седатъ

на най пѣрво то мѣсто на
собориша та, и да сѣднѡватъ
най напредъ на вечерѣ те.

40 Които и зѣждатъ кж-
ши те на-вдовицѡ те, и съ
причина зашѡ многѡ се мо-
латъ, ѡни ще да прѣиматъ
пѡ голѣмо ѡсѡжденѣе.

41 И като сѣднѡ срещу
сокрѡвицно то хранѣлище,
изглѣдѡваше каквѡ Фжрла
народѡ манжрѡ въ сокрѡ-
вицно то хранѣлище. И
мнозина богати Фжрлаха
многѡ.

42 И дойдѣ ѡднѡ вдовица
сирѡмахина и Фжрла дѡѣ
ѡсприцѡ, които стрѡватъ
ѡдинъ кодрѡнтъ.

43 И повькѡ Исусъ оуче-
ницѡ те си, и рече имъ: и-
стина ви говоримъ, зашѡ
тѡла сирѡмахина вдовица,
най много Фжрла ѡ сички
те, които Фжрлаха въ со-
крѡвицно то хранѣлище:
зашѡто ѡни сички те Фжр-
лиха ѡ ѡновѡ штоо имъ
ѡртѣсоваше: а тѡла ѡ недо-
стѡтокѡтъ си, сичко цѡ и-
маше Фжрла, сичко то си
имѡнѣ.

ГЛАВА ГГ.

И като излазеше изъ цѣр-
ква та, рече мѡ ѡдинъ ѡ
оученицѡ те мѡ: Оучителю,
виждѡ каквѡ са каменѣ, и
каквѡ здѡнѣ.

2 И ѡговори Исусъ и рѣ-